

מ"ת 51490/12/16 - מדינת ישראל נגד ו מ

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 51490-12-16 מדינת ישראל נ' מ(עציר)
תיק חיצוני: 551980/2016

בפני כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשת מדינת ישראל
ע"י ב"כ מתביעות לכיש
נגד
משיב ו מ (עציר)
ע"י עו"ד יפעת זינר

החלטה

1. בפני בקשה למעצר עד תום ההליכים של הנאשם. נגד הנאשם הוגש ביום 25.12.16 כתב אישום המייחס לו ארבע עבירות של תקיפת בת זוג.
2. על פי כתב האישום, ביום 21.12.16, עת היה תחת השפעת אלכוהול, בסמוך למסעדת "טו גיז" באשדוד, תקף את בת זוגו (להלן - י) בכך שדחף אותה בכתפיה. כשהתרחקה ממנו, תקף אותה שוב בכך שאחז בכתפיה, משך אותה וגרר אותה. י הצליחה להשתחרר מאחיזתו ושוב התרחקה ממנו, אז שב הנאשם ותקף אותה בכך שדחף אותה מספר פעמים, משך אותה מהכתף, סטר לה על פניה, בעט ברגלה, אחז במעילה, משך אותה והטיחה על הקרקע ובעוד היא ישובה על הקרקע אחז בראשה ובשערותיה ודחף אותה.
3. בבקשה טוענת המדינה, כי המעשים המיוחסים לנאשם מקימים בעניינו עילת מעצר של מסוכנות וכן כי קיימת בעניינו חזקת מסוכנות. בשל כך, בצירוף עברו הפלילי המכביד, אין חלופה למעצרו.
4. בדיון שהתקיים בפני ביום 28.12.16 הסכימה ב"כ הנאשם לקיומן של ראיות לכאורה אך טענה, כי קיימת חולשה בראיות, וכי החולשה בראיות משליכה גם על הערכת המסוכנות של הנאשם. בשל כך עתרה כי בית המשפט יאפשר לנאשם לשוב ולהתגורר עם י. לאור הערת בית המשפט עתרה, לחלופין, כי בית המשפט יסתפק בשחרור הנאשם בהרחקה מי והתחייבותו לבחון נזקקות טיפולית. ב"כ הנאשם מסרה, כי אם יקבע בית המשפט שהתשתית הראייתית אינה מאפשרת להסתפק בכך, אין בידה להציג חלופת מעצר מרוחקת מאשדוד ועל תתבקש ארכה לצורך ארגון חלופה מתאימה.
5. עיקר טענות הנאשם לחולשת הראיות הן:
 - א. המודיע מסר שתי הודעות במשטרה ובכל אחת מהן מתואר מיקום שונה. לאור זאת יש קושי לקבוע ממצאים לגבי התיאור שמוסר על סמך עדותו.

- ב. להבדל בין המיקומים השלכה גם לעניין יכולתו של המודיע להבחין בפרטי האירוע המתמשך תוך כדי נסיעה. לטענת ב"כ הנאשם, אם המודיע עלה מכיוון הים לא ייתכן שהבחין בכל האירוע.
- ג. המודיע אינו דובר רוסית ומוסר כי חילופי הדברים בין הנאשם לי התרחשו ברוסית. לכן, חסר למודיע ההקשר של הויכוח דבר אשר ייתכן וגרם לו לפרש את האירוע באופן מוטעה. לכן, לא ניתן לבחון את הסברי הנאשם לאור עדותו.
- ד. המודיע לא ידע שגם י היתה שיכורה כך שבקושי יכולה היתה ללכת. חוסר היציבות שלה לא היתה קשורה במעשי הנאשם אלה במצבה. הנאשם החזיק את י וייצב אותה. הנאשם ניסה למנוע מי ליטול כדורים המסכנים אותה לאור הריונה ולקחת את הכדורים מידה. ייתכן שלמודיע הדבר נראה באופן מוטעה כאלימות.
- ה. קיימת סתירה בין דוחות הפעולה של שני השוטרים שהגיעו למקום כאשר רק אחד מהם מתאר שהנאשם סטר לי.
- ו. י באופן עקבי מכחישה אלימות מצדו של הנאשם וטוענת שניסה לסייע לה ולמנוע ממנה לעשות דבר לא טוב. י מאשרת, כמו גם הנאשם, שהיו ביניהם חילופי דברים וצעקות. לטענתה, היא זו שהתיישבה על הרצפה כמחאה כיוון שלא רצתה ללכת איתו. י מסבירה, שהמודיע לא הבין את האירוע.
6. עמדת המדינה ביחס לטענות הנאשם היא:
- א. אין סתירה בין הודעות המודיע לעניין מיקומו והדברים מתיישבים גם עם ההסבר שמסר לשוטר לגבי מיקומו, כשפנה למשטרה. מכל מקום, מדובר בטענות שדין להתברר בתיק העיקרי.
- ב. מתיאור המודיע עולה, כי לא היה בנסיעה חולפת שלא אפשרה לו להבחין במתרחש.
- ג. לאירוע זה שלושה עדי ראיה: המודיע שראה את האירוע כולו ושני שוטרים שהגיעו למקום במהירות לקריאת המודיע ורואים את סוף האירוע. שני השוטרים מתארים אלימות של הנאשם. אין בעובדה שרק אחד מהם הבחין בסתירה כדי לשלול את ערכן של עדויות השוטרים, המשתלבות עם עדות המודיע.
- ד. המדינה מפנה לגיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם הכולל גם הרשעה בעבירת אלימות כלפי בת זוג (אחרת) משנת 201, הרשעה בעבירת אלימות משנת 2015 בגינה ריצה מאסר וכן תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי. מכך עולה, כי הנאשם אדם אלים והוא מסוכן לציבור ולמתלוננת בפרט. לאור זאת, ובהיעדר חלופה מתאימה יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.
7. התשתית הראייתית בתיק מורכבת מהודעות הנאשם, הודעות י, הודעות המודיע ודוחות שוטרים.
- א. בהודעתו הראשונה המודיע מתאר שהיה ברכבו "מכיוון העליה משוק ים לכיוון רוגוזין" וראה את הנאשם כשהוא דוחף את י לאורך כל הדרך, תפס אותה ביד ומשך אותה עד שהיא נגררת, רדף אחריה כשניסתה לברוח עד המסעדה "טו גיז" ואז תפס אותה, דחף אותה, זרק אותה על הרצפה, תפס לה את הראש וצרח עליה. לדבריו י נראתה במצוקה והיא לא רצתה לבוא איתו.
- בהודעתו השניה המודיע מתאר שנסע ברחוב רוגוזין מכיוון רובע ד' לכיוון תחילת הרחוב וראה את השניים "מהצומת של פנייה לחניה הפנימית של פסאג" כ-100 מ' לפני הרחבה של המזרקה. הוא נסע לידם וראה אותם ממש מקרוב. לאחר מכן התרחק מהם ונעצר בחניה שליד המסעדה. הם בינתיים הגיעו לכניסה

לרחבה ומשם ראה את המשך האירוע במרחק של כ-10 מטרים. אז הגיעו השוטרים. כשהשוטרים הגיעו מאחור הנאשם היה מעל י וצעק עליה ובעט לה ברגל. ראה את הנאשם סוטר למתלוננת כשעוד היתה על הרגליים. המודיע מוסר כי השניים דיברו רוסית והוא לא מבין רוסית. המודיע מוסר כי לקראת סוף האירוע הנאשם ניסה להוציא מידה של י שקית אדומה שהחזיקה. המודיע מוסר, כי לא ראה שהנאשם תפס למתלוננת את הראש וכנראה השוטר לא הבין אותו טוב. לדבריו בפעם השנייה הנאשם תפס את המתלוננת והעיף אותה והיא ממש עפה על הרצפה.

ב. י מכחישה כי הנאשם היכה אותה. לדבריה, היא והנאשם מתגוררים יחד מזה כחודשיים והנאשם מגלה קנאה רבה כלפיה וחושב שהיא בוגדת בו עם חבריהם וצועק עליה וכדבריה: "הוא מוציא את העצבים עלי". לדבריה היא בהריון מבעלה הקודם וייתכן שגם בשל כך הוא מקנא. י מוסרת, כי ביום האירוע היו שניהם שיכורים והנאשם יצא מהבית על מנת לרכוש בקבוק וודקה נוסף והיא התלוותה אליו תוך כדי מריבה וצעקות. לדבריה הנאשם ביקש ממנה לעצור כדי לדבר והיא המשיכה ללכת ולכן כל פעם משך אותה ואז הגיעו שוטרים. י מכחישה כי הנאשם סטר לה או כי משך בשערותיה וטוענת כי אינה מפחדת ממנו.

בהודעתה השנייה, למחרת היום, י אינה זוכרת פרטים שמסרה בהודעתה הראשונה ומייחסת את הדבר לתרופות שהיא נוטלת ולכך ששתתה אלכוהול אף שאסור לה. לדבריה היא מאובחנת בהפרעת אישיות גבולית. י מוסרת שבשקית שהחזיקה היתה לה חולצה. היא אינה זוכרת שהחזיקה תרופות ביד מאוגרפת או שהנאשם ניסה ליטול את זה מידה ולדבריה אין לה סיבה לעשות כן. י עומדת על כך שלא היתה שום אלימות ורק היה ויכוח כי היא רצתה לטייל בחוץ והנאשם רצה שתחזור הביתה ואז באו שוטרים. לשאלת החוקר איך הגיעה לרצפה מכחישה שדחף אותה ומסרה שהתיישבה על הרצפה כי לא רצתה לחזור הביתה. ביקשה שישחררו את הנאשם כי לא עשה לה דבר.

ג. הנאשם מכחיש, כי שתה אלכוהול באותו היום ומכחיש את דברי י לעניין זה. לשאלת החוקר משיב, כי הריח הנודף ממנו הוא תוצאת אלכוהול ששתה יום קודם. הנאשם מכחיש כי היכה את י ולדבריו: "לא נגעתי בה עם האצבע" אלא רק רצה לקחת מידה כדורים "שאיזה נרקומן מכר לה" ולא לקח בכח. לדבריו י היתה שיכורה. לדבריו באותו היום הוא יצא אחריה לחפש אותה וכשמצא אותה אמרה לו שהיא רוצה לעשות שימוש בכדורים וניסה לשחרר את האגרוף שלה ולקחת את הכדורים מידה. בשלב זה י נפלה על הרצפה וקיללה אותו. הוא לא הספיק לחשוב ואז הגיעו שוטרים. הנאשם מכחיש כי גרר את י על הרצפה או כי משך בשערותיה או כי סטר לה. הנאשם מכחיש שרבו עם י באותו היום וטוען שרבו בשבוע שעבר. בסוף ההודעה הנאשם משנה מגרסתו ומאשר שהוא יצא מהבית לקנות עוד וודקה וי יצאה אחריו אף שלא רצה שתצא וכן מאשר שניסה לשחרר לה את היד בכח, אך היא התיישבה על הרצפה מרצונה ואז באו השוטרים.

גם בהודעתו השנייה הנאשם מכחיש אלימות. טוען שדברי העדים לפיהם היכה את י הם שקר וכי השוטרים לא יכלו לראות דבר. עומד על כך שניסה לקחת מידה של י כדור קלונקס תוך כדי צעקות ולכן מהצד זה נראה כמו אלימות.

ד. דו"ח פעולה של השוטר אילן אברג'ל מתאר הגעה למקום בעקבות פניית המודיע למוקד. זיהה גבר שדוחף אישה על הרצפה ומחזיק לה את הראש וצועק.

דו"ח פעולה של השוטר מאור מלכה מתאר הגעה למקום תוך כדי שיחה עם המודיע. בהגעתו ראה אישה

יושבת על הרצפה וגבר מעליה תופס לה את הראש והשיער, סוטר לה וצועק ברוסית.

8. המסקנה העולה מן הראיות שלעיל היא, שאין בתיק חולשה ראייתית, ודאי לא חולשה המכרסמת מעילת המסוכנות ומאפשרת שחרור הנאשם בתנאים המוצעים. עולה מן הראיות, כי עדותה של י ועדות הנאשם אינן מתיישבות זו עם זו ושתיהן אינן מתיישבות עם תיאור עדי הראיה. לעניין האירוע, גרסתה של י מפחיתה ומכחישה אף מן הדברים אותם מוסר הנאשם עצמו. הפער בין גרסת הנאשם ובין תיאור המודיע ושני שוטרים אינם מאפשרים לקבל את הטענה, כי מדובר אך בפרשנות מוטעית של האירוע. הנאשם מכחיש בתוקף אלימות כלשהי מצדו כלפי י, מלבד ניסיון לפתוח את אגרוף ידה בו החזיקה לדבריו כדורים שביקש למנוע ממנה ליטול. עדי הראיה מתארים באופן ברור הפעלת אלימות הכוללת דחיפות, תפיסה בראש, בעיטה, סטירה, "זריקה" על הרצפה. י, מצדה, מכחישה כי הרקע לעימות עם הנאשם הוא כדור שהחזיקה בידה. הנאשם מכחיש מריבה באותו היום. י עצמה מתארת התנהגות קנאית מצדו של הנאשם, אך מכחישה אלימות פיזית.

במעמד הדיון הוצגה לעיוני על ידי הצדדים מפה של העיר אשדוד. שבתי ועיינתי במפה גם לצורך מתן החלטה זו ואני סבורה, כי לצורך הדיון שלפניי אין מדובר בסתירה המחלישה את הראיות באופן שאינו מאפשר קביעת ממצא על סמך אמרות המודיע. מה גם, שדוחות השוטרים מתיישבים עם אמרותיו. העובדה, שרק אחד השוטרים הבחין בסטירה, אינה מחלישה את ערכם של דוחות השוטרים. גם המודיע הבחין בסטירה.

9. בהינתן התשתית הראייתית כמפורט לעיל קמה עילת מעצר של מסוכנות בעניינו של הנאשם. עמדתה של י ביחס לאירוע כמתואר לעיל מהווה גורם המעצים את המסוכנות הנטענת ובשילוב עם העולה מן התיק בדבר מצבה הרפואי אני סבורה, כי מדובר בקורבן עבירה שקמה בעניינה חובה מוגברת על בית המשפט להבטיח את שלומה.

10. הערכת מסוכנות הנאשם גוברת גם לאור עברו הפלילי הכולל 5 הרשעות קודמות - בכולן נמנות עבירות אלימות. הרשעתו האחרונה היא מפברואר 2015 (איומים, ניסיון לתקיפה, תקיפה חבלנית) בגינה ריצה מאסר, הכולל גם הפעלה של תנאי קודם ובגינה גם תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 6 חודשים; הרשעתו מפברואר 2010 היא בגין תקיפת בת זוג ואיומים. לאור זאת אני מקבלת את עמדת המדינה, כי מדובר במי שמסוכן לציבור בכלל, ולמתלוננת בפרט.

11. שמעתי את דברי הנאשם בדיון שהתקיים בפניי. דבריו של הנאשם אינם מתיישבים עם הרשעותיו הקודמות ויש גם בגורם זה כדי להגביר את הערכתי בדבר מסוכנותו.

12. בנסיבות אלה ומשאין בפניי חלופת מעצר ראויה לבחינה, אני מורה על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים נגדו.

13. הנאשם יהיה רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר, אם יהיה בידו להציע חלופת מעצר הכוללת מעצר בית המרוחק מן העיר אשדוד בפיקוח צמוד של ערבים סמכותיים ולאחר שתימצא מתאימה על ידי שירות המבחן.

14. תיק החקירה מוחזר למדינה.

15. המזכירות תנתב את התיק לשמיעה בפני כב' סגן הנשיאה, הש' מאושר, בהתאם ליומנו.

ניתנה היום, ד' טבת תשע"ז, 02 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.